

NOVINY

Kulturního spolku Kozojedy a obce Kozojedy

Číslo 1/2006

1. ledna 2006

Včelařský spolek v Kozojedech

Na založení včelařského spolku v Kozojedech má největší zásluhu přítel František Němec z čp. 17. Byl členem včelařského spolku v Kralovicích. Spolu s přítelem včelařem Alexandrem Vodičkou získali další včelaře z Kozojed i z blízkých vesnic. Když jejich počet dosáhl 25 členů, mohli založit vlastní spolek.

Ustavující schůze se konala 5. února 1933. Byly schváleny stanovy i přihláška se do zemského ústředí spolku včelařů v Praze. V prvních volbách byl zvolen předsedou přítel Václav Kašík, místopředsedou Václav Vébr, jednatelem Václav Němec a pokladníkem Alexandr Vodička.

Jejich první razítko bylo oválného tvaru, uprostřed znak včely a kolem s nápisem „Včelařský spolek pro Kozojedy a okolí“. Později se razítko nepatrně změnilo. Kozojedský včelařský spolek vznikl v době, kdy se uzavíralo období přestavby včelařské organizace. Systém po dlouhém kolísání po první světové válce se ustálil na zachování samostatných spolků sdružených v Ústředním zemském včelařském spolku pro Čechy (vytvořen 1833) a konečnou podobu dostal v roce 1935 pod novým názvem: Zemské ústředí včelařských spolků pro Čechy. To trvalo až do rozpuštění v roce 1934. Prostředníkem mezi spolky a ústředím byly Včelařské župy, pro Kozojedy to byla župa plzeňská. Kozojedský spolek se zařadil mezi organizované, zatímco v roce 1936 bylo v Čechách ještě asi 20 % spolků neorganizovaných. Přesto, že spolek teprve začínal, zapojil se do mnohostranné činnosti. Vysazoval medonosné rostliny, odebíral časopisy pojednávající o včelaření, stal se členem zemědělské rady. Založil vlastní knihovnu, kde

byly k nahlédnutí odborné včelařské knihy. Pořádal přednášky a účastnil se župních schůzí krajských spolků. Paní Marie Němcová a Marie Spěváčková se zúčastnily kurzu pečení a zdobení medového pečiva. První schůze spolku se konaly v hostinci u Breburdů, pak u Šotolů, u Špírků a posléze opět u Šotolů. V roce 1935 měl spolek 27 členů, v roce 1937 byl počet členů 36 a v roce 1940 již 39 členů.

V roce 1941 musel spolek z příkazu svazu stanovit sběrače medu. U něho včelaři odevzdávali med ve zvláštních konvích. V nich byl odvážen do sběrný v Kralovicích. Byla vydána nová vyhláška o rozdělování medu a vosku. V roce 1943 byl svaz rozpuštěn, stejně jako zemské ústředí. Úroveň včelařské organizace značně utrpěla. O kozojedském spolku z této doby nemáme žádné zprávy, ale pravděpodobně pokračoval ve své činnosti. Ani poválečná léta nepřinesla vyřešení okamžitě. V roce

1947 byla vytvořena Jednota včelařů v Praze, ale ani ta neměla dlouhého trvání. V roce 1951 měl kozojedský spolek 51 členů a cukr byl přidělován - na jedno včelstvo (i na roje) 9 kg. V tomto roce socialistická organizace Státní statky a lesy zakládala včelnice a soukromí včelaři měli povinnost dodávat jim své roje nebo včelstva za finanční poplatek. Organizacím bylo předepisováno, kolik musí odevzdat medu. To bylo i zárukou odbytu medu. Díky přidělům cukru a mezistěn včelařům se poměrně zvýšila pokladní hotovost spolku a mohly být pořádány přednášky a zájezdy pro členy i jejich rodinné příslušníky. V roce 1957 se konal ustavující sjezd ČSV. Včelařské spolky změnilly název na Základní organizace včelařů. Kozojedská organizace i přes všechny dohady a změny na ústředí ČSSV stále pokračovala úspěšně ve své práci. V roce 1968 byl založen včelařský kroužek při ZDŠ Kozojedy. Děti si v následujících letech vedly skvěle a zúčastnily se soutěží, kde získaly několikrát první místa v okresních a dokonce i v krajských kolech.

V únoru 1970 byl pořádán první včelařský ples. Tím započala tradice každoročních včelařských plesů, které se od svého počátku těšily velké oblibě díky krásné tombole, na kterou každoročně kozojedské ženy napekly a nazdobily velké množství perníků.

Byly pořádány výstavy buď samostatné včelařské nebo spolu se zahrádkáři. Členové se mohli poučit na včelařských přednáškách. Pořádaly se každý rok zájezdy a ty se staly velice oblíbenými. Kromě včelnic po celé republice se navštěvovala zajímavá města, památná místa, dokonce se konal třídní zájezd do NDR, kde si účastníci prohlédli nejen včelnice, ale také různé hrady a zámky, město Lipsko, Postupim, Berlín a mohli si nakoupit v tamních obchodních domech, což v té době bylo

velice atraktivní. V roce 1979 měla organizace 45 členů s 390 včelstvy.

V roce 1983 slavila ZO Kozojedy v kulturním domě padesáté výročí založení. Po celá léta již od svého vzniku se řadila mezi nejlepší včelařské organizace v republice.

Všechny úspěchy nedokázaly zabránit tomu, aby se mezi včelstvy nezačala šířit pohroma s názvem Varoa, což je parazit, způsobující oslabení až úhyn včelstev. V té době neexistovalo jiné řešení, než včely vysířit, což se stalo na včelnici v Liblíně. Přes tato opatření, které způsobovala majitelům trápení a bolest ze ztráty jejich milovaných včelíček, se nepodařilo tuto nákazu zastavit. Včelstva jsou napadená více či méně na celém území republiky. Dnes se snažíme tohoto roztoče udržet na uzdě organizovaným léčením.

Po roce 1990 se negativně projevil počátek podnikatelských aktivit a nového stylu života na včelařské organizaci. A to v tom smyslu, že lidé ztráceli zájem o společné akce. Byla menší chuť organizovat zájezdy a ani o přednášky nebyl přílišný zájem. Také organizace plesů začala být obtížnější a dražší. Dalším negativem bylo veliké zdražení cukru, špatné odbytové možnosti medu, jeho nízká cena apod. Začal se dovážet ze světa laciný a méně kvalitní med.

Přesto se kozojedskému včelařskému spolku podařilo udržet se. Dokonce v posledních letech získal mladé členy, kteří částečně převzali alespoň organizování plesů, které zůstávají stále mezi nejoblíbenějšími. Všichni víme, jak jsou včely důležité a prospěšné pro zemědělství, ale hlavně pro rovnováhu v přírodě. A samozřejmě vyrábí vzácnou a zdravou pochoutku med a další produkty pro zdraví, jako je propolis, mateří kašička, pyl atd. Včelaření je jedním z mála oborů lidské činnosti, který přírodě prospívá. Proto patří dík všem, u kterých našel tento málo atraktivní koníček oblibu, i těm, kteří si včelařů a hlavně včel váží.

*Podklady byly čerpány z včelařské kroniky.
Zpracovala Václava Peřinová*

Významné osobnosti Kozojed

Soubor životopisných statí

Marie Majerová

Paní Jiřina Majerová, rozená Kožíšková, se narodila 5. 10. 1910 v Praze. Byla jediným dítětem bankovního úředníka Antonína Kožíška a jeho manželky Marty, rozené Píplové. První světovou válku prožila s matkou v Kozojedech, protože otec odešel na frontu. Chodila do školy ke svému dědečkovi Antonínu Kožíškovi, který byl na škole řídícím učitelem. Po válce se rodina vrátila do Prahy a Jiřina dále studovala na gymnáziu a obchodní škole. Také se vzdělávala ve zpěvu a ve hře na klavír. Ráda účinkovala s hereckými ochotníky v Praze i v Kozojedech, kam rodina každé prázdniny přijížděla. Když otec odešel do důchodu, koupil si v Kozojedech na „Haldě“ parcelu a těsně před 2. světovou válkou nechal na ní postavit rodinný domek. V r. 1941 se rodina přestěhovala nastálo do Kozojed čp. 107. Otec p. Majerové zde zemřel v r. 1955. V roce 1940 se Jiřina provdala za železničáře pana Josefa Majera a následovala ho do Kralup nad Vltavou. Po válce přesídlili do Duchcova, kde Jiřina přijala místo mzdové účetní na železničním nádraží. Když pan Majer v r. 1962 odešel do důchodu, přestěhovali se manželé do Kozojed a p. Majerová pracovala ještě pět let u lesní správy. V r. 1964 manžel paní Majerové zemřel, rok poté jí zemřela i maminka.

Paní Majerová se stále živě zajímala o veškeré dění v obci. Úspěšně vykonávala funkce obecní kronikářky od r. 1963 až do roku 1983, kdy částečná ztráta zraku ji tuto činnost znemožnila. Nejvíce času jí zabrala funkce

předsedkyně Dohlížecího výboru Jednoty. Spolu s ostatními členkami vykonávaly kontroly v místní Jednotě, pravidelně se podílely na úklidu v obci. Jejich zásluhou byla pěšinka k řece Berounce stále pěkně upravená. Zajišťovaly občerstvení na různé akce – zvláště pro děti.

Výroční členské schůze DV byly určitou událostí v obci. Nechyběl kulturní program ani bohatá tombola. Ve svém podrobném projevu se p. Majerová vždy kriticky vyjadřovala i k dění v obci.

Jiřina Majerová byla také aktivní členkou Včelařského spolku. Od r. 1973 byla zapisovatelkou spolku. Od r. 1978 zavedli včelaři kroniku a p. Majerová ji dopsala od založení spolku v r. 1933. Zvládla mistrovsky doplnit údaje podle pokladních knih, zápisů ze schůzí a dokonce použila i encyklopedii včelařství, aby vysvětlila širší okolnosti vývoje ČSV. Kronika v jejím podání je zajímavá a čtivá. Psala do kroniky až do r. 1982.

Dále pracovala v sociální komisi MNV a byla i členkou TJ Sokol, Svazu žen a ČSZ (zahrádkáři). Každoročně také organizovala pečení perníků na včelařský ples.

Úplná ztráta zraku jí znemožnila v posledních letech chodit mezi lidmi. Zemřela 7. května 1999.

Jaké to v Kozojedech bývalo

Pokračování rozhovoru s nejstaršími občankami Kozojed – paní Marií Procházkovou a Marií Tichou.

Pokud jde o zdravotní péči, ta se v Kozojedech odjakživa těšila velkému uznání.

P: Mezi lékařské legendy patřil MUDr. Mráz. Ve vyprávění našich vrstevníků měl téměř pověst zázračného diagnostika a jako takový byl uznáván i v nemocnicích.

T: Velkého uznání si vydobyl i MUDr. Eschner a dnešní obvodní lékař MUDr. Havlín si získal důvěru péčí, ochotou a léčebnou důsledností. V Kozojedech ordinuje i dětská lékařka, poslední léta je to MUDr. K. Kozderková.

P: Je třeba říci, že dobrou úroveň mají i dopravní služby, takže i ti, kteří nemají vlastní auto, nejsou od lékařské péče příliš vzdáleni nebo dokonce odloučeni.

Na závěr jsme si nechali téma nejzajímavější, a to, jak se lidé dříve bavili. Věty, kterými zahájila svou výpověď paní Procházková, vyzněly nejen spontánně, ale i důvěryhodně.

P: Za našich mladých let nebyla ani televize, ani rádio, a tak jsme dvakrát týdně chodili cvičit do sokola nebo jsme se podíleli na drobné zájmové a kulturní činnosti. Sešli se tam kluci i holky a bylo veselo.

T: Potvrzuji, co bylo řečeno. Tenkrát ještě nebylo možné zapnout si televizor a vybrat si nějakou zábavu z mnoha televizních programů. Tehdy bylo nutné všechnu kulturní činnost připravovat za pomoci místní mládeže. Největší podíl na kulturním dění měly ochotnické divadelní spolky, v jejich čele stáli obětaví a nadšení divadelníci.

O tom, jak se tehdy vytvářela místní kultura, pojednává znamenitý článek pana Jiřího Fencla z Robčic, který byl před rokem uveřejněn v našich kulturních novinách. Na příkladu Františka Tichého, manžela účastnice naší dnešní besedy, ukazuje, jakými vlastnostmi se musel vyznačovat tehdejší amatérský kulturní pracovník.

T: Manžel byl nejen dobrý hudebník a zpěvák, ale i vynikající režisér divadelních her a různých kabaretů. Kolik večerů po namáhavé práci v zemědělství musel věnovat tomuto koníčku, který nejen jemu samému, ale hlavně ostatním přinášel radost. Je třeba si uvědomit, že tyto lidé byli nejen nositeli kultury na venkově, ale zároveň se podíleli na výchově mládeže. Dokázali v každém vyburcovat zdravou ctižádostivost.

P: Zahledíme-li se do repertoáru tehdejších kozojedských ochotníků, vidíme, že výběr byl sice nenáročný, ale pestrý a líbivý, a že byl venkovským lidem s nadšením přijímán. Nebyly však připravovány je divadelní hry, ale i další akce k různým událostem. Zdařilé byly i silvestry, kdy se hrály známé melodie a předváděly se různé aktualizované historky, v nichž bylo možné poznat místní sousedy.

T: Byla to doba naplněná ušlechtilými zájmy, tvůrčím elánem i zaslouženou radostí z úspěchů. Tehdejší činnost nelze nahradit mačkáním knoflíků u televizní obrazovky.

Nezbývá nám už nic jiného, než našim nejstarším občankám poděkovat za to, že nám alespoň stručně ukázaly, jak kdysi kozojedští občané pracovali, jak žili a jak se bavili.

Otázky kladl a odpovědi zaznamenal Jaroslav Fingl

Něco málo o poště v Kozojedech

Po dlouhá léta donášel liblínský listonoš poštu do Kozojed. Později se stalo, že občané ustanovili svého poštovního posla, který každý den do Liblína pro poštu chodil a doma po Kozojedech ji roznášel. Obec Kozojedy ve dvacátých až čtyřicátých letech 20. století neustále usilovala o to, aby byl poštovní úřad i četnická stanice převedeny do Kozojed. Když se jim nepovedlo docílit převedení pošty do Kozojed, žádali kozojedští o připojení pošty do Kralovic. Tam dojížděl pro poštu pan Frič s koníkem a později pro poštu do Kralovic jezdil ustanovený listonoš na jízdním kole. Tak daleko dovedli občané z Kozojed svůj spor. Když nebylo docíleno

předložení pošty, podařilo se přeložení alespoň četnické stanice. Jelikož však v Kozojedech nebyl k dispozici pro četníky patřičný byt, byla četnická stanice přeložena zpět do Liblína.

Do roku 1940 bylo z Kozojed telefonní spojení pouze přes Rokycany a Plzeň a tato telefonní linka byla velice přetížená. Prodloužením telefonní linky z Liblína do Kozojed byly propojeny obě tyto obce. Spojení to bylo účelné, jelikož v Kozojedech měl sídlo obvodní lékař. V té době scházel pouze malý kousek, aby bylo spojení docíleno i s okresním městem Kralovicemi, jelikož telefonní linka z Kralovic vedla až do Brodeslav.

V pozdější době pak obě obce Kozojedy i Liblín nabídly veškeré dělnické práce při kopání děr na telefonní sloupky a postavení sloupů by obě obce zajistily zdarma. Nadřízený úřad však této žádosti nevyhověl.

Dlouhá léta vedený spor o poštovní úřad a jeho přemístění z Liblína do Kozojed je konečně řešen a Krajská správa spojů v Plzni rozhoduje o tom, že v Kozojedech bude poštovní obvod větší a síly zaměstnanců budou lépe využity. Dne 1. ledna 1950 byla pošta z Liblína přestěhována do Kozojed, do bývalého Bechova obchodu s hospodářskými stroji. O mnoho let později po dvou letech výstavby v „Akci Z“ byla 28. listopadu 1990 dána do provozu uprostřed obce nová budova poštovního úřadu.

Jaroslav Sklenář

Byl jsem v Praze ...

Nostalgická konfrontace

Pocházím z Radnic, šedesát let jsem však studoval a pracoval v Praze, důchod trávím v Kozojedech a Rakoluskách. Do Prahy dojíždím jen o Dušičkách a o Vánocích. Tyto týdenní pobyty mě nutí k zamyšlení.

Motto:

Jdou opět staré vzpomínky,
člověk jim neodolá ...

První bydliště mých rodičů bylo Podolí, tehdy typická čtvrť pražské periferie. Za naší novostavbou byla pole a zas jen pole. Dole u Vltavy byl vorový přístav, pila, cementárna, kostel, škola a vesnická zástavba nikoli nepodobná té, jakou máme v Kozojedech. Když jsme s matkou chodili na větší nákupy, říkali jsme: „Pojedeme do Prahy.“ Tramvaj z naší konečné stanice stála 1,20 Kč a matka často navrhla: „Dnes půjdeme pěšky a za ušetřené peníze si v Praze koupíme párek s hořčicí a rohlíkem.“ Dnes ta tramvaj stojí 20 Kč a cena toho párku se zvýšila zhruba ve stejné relaci. Kde ty loňské sněhy jsou ...

Když přijíždím od barrandovské spojky do centra, vidím kolem celého města betonové bariéry sídlišť, což mi připomíná středověké město obehnané hradbami. Historické jádro neztratilo nic na své kráse, je přitažlivé, ale je to už jenom jádérko. Těší se velké pozornosti návštěvníků a samozřejmě i podnikatelů, kteří neváhají chtít za oběd 120 až 250 Kč, za půllitr Prazdroje 26 až 40 Kč a v penziónu za nocleh i 1000 Kč. Kdo chce navštívit staré hradní památky, musí počítat se vstupným kolem 500 Kč, projížďka po celé délce Vltavy vyjde na 800 Kč. Pražské galerie jsou přitažlivé, ale vstupné je od 100 do 120 Kč; to vede k tomu, že v galeriích jsou převážně cizinci a školní výpravy. Centrum je přesyceno peněžními podniky a podle počtu jejich filiálék člověk snadno pochopí, proč úroky jsou necelé procento, zatímco za první republiky to byly zhruba procenta čtyři. Podle názvu některých podniků nelze ani dost dobře pochopit, o jaký druh podnikání vůbec jde. Kin je v Praze o dvě třetiny méně než před masivním nástupem televize;

vstupné dosahuje výše 150 Kč. „Vyvolení“ a „Velcí bratři“ jsou nejen velkou konkurencí, ale i velkým ovlivňovatelem vkusu publika. Je obtížné určit, v čem je větší nebezpečí, jestli v ptačí chřipce nebo v moru zářícím z obrazovky. Ulice jsou dále přeplněny bufety, vinárnami, hernami, sex-kluby, sběrnami sázenek, realitními kanceláři, servisními podniky všeho druhu atd. atd. Prostě konjunktura všeho, na no jsme nebyli zvyklí.

Průčelí domů na hlavních třídách jsou perfektně upravená, aby reprezentovala své podniky. Nepřekvapuje, že všechny domy na Václavském náměstí patří až na tři výjimky zahraničním majitelům. Každého volného místa je využito pro novou výstavbu, a to jak uvnitř města, tak na jeho okraji. Není divu, že stavebnictví patří mezi nejlépe prosperující odvětví.

Všude je plno cizinců, kteří z tradičních krás města mají nejlepší dojem a kterým negativa - pokud je někdo neokrade - nevadí.

Dnes je v místě mého bývalého bydliště (Praha 4) rozsáhlý areál České televize a kumulace výškových budov. Na Zelené lišce, tedy v místech, kam na přelomu 19. a 20. století jezdili Pražané na celodenní výlety, stojí seskupení mrakodrapů. Někdy mě tak napadá, že kdyby mě coby parašutistu vysadili v této lokalitě z letadla, jestli bych vůbec poznal, že jsem v Praze. Některé dominanty - kromě historické části a centra - jsou potlačeny, jiné překotně vyrostly. Jistěže neměl pravdu Václav Havel, když novodobou výstavbu hodnotil jako králikárny, neboť tato výstavba byla nezbytná, ale klasický ráz té Prahy Jana Nerudy, Ignáta Hermanna, profesora Štecha, ale i poezie Jaroslava Seiferta to nenávratně změnilo.

Ale proč to vůbec píší do kozojedských kulturních novin? Důvod je jediný:

Abychom si více vážili nedostižných krás přírodního parku Horní Berounky, abychom tyto krásy lépe poznávali, lépe je vnímali a dokonce abychom je lépe propagovali.

Pralesní charakter erozních rýh, které voda po staletí prohlubovala od kozojedské fary, od rožské pískovny, od Bohů, stojí rozhodně z hlediska turistického i přírodovědného za to. Oblast soutoku Sřely a Kralovického potoka pod Borkem budila již od nepaměti pozornost turistů. Průzory od Příčky do kaňonu Berounky, stejně jako pohledy od prameniště po směru Rožského potoka až po Radeč skýtají zejména na podzim svými barevnými kontrasty neuvěřitelné estetické zážitky. Zdůrazňovat atraktivnost širokého okolí hradu Krašova a Podkrašovského mlýna by bylo nošením dříví do lesa.

Velebíme-li pražské kulturní památky a galerie, je nutné zmínit se o skvělých výsledcích, jichž bylo dosaženo v Mariánské Týnici. Kdybychom se chtěli přiblížit do samého centra Kozojed, museli by se naši kulturní organizátoři pochlibit opakovaným úspěchem sochařského sympozia.

Je jasné, že pražská infrastruktura je s kozojedskou nesrovnatelná. Nesrovnatelné jsou i podmínky. Jako příklad lze uvést dopravu a vše, co se kolem ní točí. V této souvislosti není možné jen litovat studenty a pracovníky dojíždějící do Plzně, ale především hledat možnosti, jak zlepšit jejich svízelnou situaci.

Praha má nejmenší nezaměstnanost v ČR. Západočeský kraj na tom není zdaleka tak dobře. Od toho se odvíjí celé klubko dalších nesnází. To ovšem není záležitost jen krajské politiky. Měli bychom si připomenout staré heslo, které hovořilo o vyrovnávání úrovně venkova na úroveň města. Jsme mu mnoho dlužni, a to nikoli vinou Kozojed, ale z toho nejobecnějšího hlediska.

Ing. Jaroslav Fingl

Jesličky a vánoční stromky

Čas neuvěřitelně letí a přilétly další Vánoce. Po připomenutí vánočních tradic, vánočních pověr a vánočních koled v předchozích zimních číslech Novin kulturního spolku Vám chci přiblížit další z věcí, bez kterých by Vánoce ani nebyly Vánoce. Dnes Vám chci napsat o tradici betlémů a vánočních stromků.

Jesličky vzešly z církevního prostředí. Nejstarší zpráva pochází z 15. století, a to z Itálie. Rozšířil je Františkánský řád a Jezuité. První realistické jesle v českých zemích postavili Jezuité v roce 1562 ve svém pražském kostele. Osvícenství v době Josefské vytláčilo betlémy z kostelů. Začaly se rozšiřovat v lidských příbytcích. Jejich výrobou se zabývali lidoví řezbáři. Ti jim vtiskli světský ráz – obraz světa prostého člověka. V šikových rukou lidových řezbářů vznikala skutečná mistrovská díla prodchnutá citem a láskou. Vždyť se kolem jesliček scházela rodina právě ve dnech, kdy je vzájemnost pocíťována nejsilněji a figurky svaté rodiny tento pocit ještě umocňovaly.. Zvláště pro děti byly postavičky v betlémech pravým zázrakem. Obliba jesliček vrcholila v 19. století. Chtěli je mít v každém domě. Vznikala dokonce betlemářská centra. Později se začaly vyrábět průmyslově, ze sádry, papíru a jiného materiálu. I přes pokles estetické hodnoty působily jesličky na lidi citově a zůstávaly i nadále symbolem vánoc. Stále více se však dostávaly do stínu vánočního stromku.

U evropských národů bylo odedávna zvykem v době vánočních svátků dávat na různá místa v domě zelené větve z jehličnatých stromů. Je tomu tak vlastně dodnes. Na východní Moravě je nazývají ščestí, ščedrák či polaznička. Bývají připraveny z více větví, někdy ozdobeny pentlemi, obrázky a papírovými růžemi. Koledníci je rozdávali o Štědrém večeru, na Štěpána a na Nový rok. Pastýři rozdávali hospodářům březové pruty, kterými se šlehal dobytek při prvním vyhánění na pastvu. Používaly se také při pastvě housat. Na jihozápadní Moravě zase házel hospodář větvíčky ve chlévě ke stropu, když se tam některá zabodla, chránila prý dobytek.

S vánoční zelení se mylně spojuje vánoční stromek, který se stal v současné době symbolem Vánoc. Má svůj doložený původ v Německu. Za první doklad je považována zmínka v brémské kronice z roku 1570 o jedli ozdobené datlemi, sladkostmi a papírovými květinami, postavené v cechovní budově, do níž byly sezvány děti cechovních mistrů. Podobné jsou zprávy z 16. a 17. století z jiných německých a švýcarských měst. Nejstarší dosud známé svědectví o osvětleném stromku v soukromém domě ve Štrasburku pochází z roku 1642. V 17. a 18. století se vánoční stromek šířil na německém území od města k městu, kde jej přijímali měšťané a vysocí úředníci. Pak se stromek dostává do evropských aristokratických paláců a knížecích dvorů. V 19. století se zdobí už i na šlechtických zámcích ve Francii, Anglii, Norsku a Dánsku. V tomto období se rozšířil i v Americe a jiných zámořských zemích. V kostelech se ujal v 18. století a to nejprve v evangelických. Brzy se dostal i do škol a hostinců. Jako pravý německý symbol byl považován v německo–francouzské válce 1870 – 1871. Na Štědrý večer této válečné zimy byly na přání aristokratických velitelů rozsvíceny vánoční stromky ve vojenských lazaretech, ubytovnách i zákopech. Záměrem bylo vyvolat iluzi domova, rodiny, míru a národní hrdosti. Do dělnického a rolnického prostředí v Německu pronikl vánoční stromek teprve koncem 19. století.

A u nás? Existuje pověst rozšířená v Praze i dalších českých městech, podle níž v prvních letech 19. století připravil „jakýsi herec“ svým vánočním hostům překvapení. Po večeri otevřel pokoj, v němž zářil a třpytil se slavnostně vystrojený stromek. V roce 1843 píší pražské noviny o kupování vánočních stromků jako o běžné věci, ale to ještě vánoční stromky nezlidověly. Nejprve se začaly objevovat ve vesničkách kolem panských sídel. Ve venkovských domcích byly zdobeny jen skromně. Vánočním pečivem, perníkem, ovocem, podomácku

zhotovenými papírovými a jinými ozdobami a svíčkami. Stromky se zavěšovaly u stropu nebo stály na stole ve světnici.

Buď jak buď staly se vánoční stromky pravým symbolem Vánoc i u nás a nedovedeme si bez nich Vánoce ani představit. Jesličky pod stromek dnes také už patří. Nebraňme se krásným, třebaže ne úplně našim tradicím. Vždyť vše, co dokáže nějakým způsobem obohatit, zpestřit a rozradovat naše srdce během těchto nejkrásnějších svátků v roce můžeme vzít bez výčitek svědomí za své. A k těmto patří i ozdobený rozsvícený vánoční stromek a pod ním balíčky se stuhami skrývající krásná vánoční překvapení.

Příště Vám napíši o tradici vánočních darů a teď se s Vámi rozloučím přáním kouzelných, tajuplných, štědrých Vánoc plných lásky.

Václava Peřinová

Obecní úřad Kozojedy

Společenská kronika

Narozeniny

PROSINEC 2005

60 let - Václav Pánek, Kozojedy 124

60 let - Josef Michal, Kozojedy 136

70 let - Anna Holubová, Robčice 14

LEDEN 2006

80 let - Václav Beneš, Kozojedy 61

75 let - Alena Prusíková, Kozojedy 35

80 let - Anežka Švamberská, Kozojedy 116

60 let - Světlana Pidrmanová, Kozojedy 63

Úmrtí

Václav Bajt, Kozojedy 53

Václav Plaček, Kozojedy 127

Miloslav Kordač, Kozojedy 144

Zlatá svatba

Zlatou svatbu letos také oslavili manželé

Věra a Bohuslav Oliveriusovi, Kozojedy 56

Jednání Zastupitelstva obce Kozojedy dne 15. 9. 2005

Zastupitelstvo obce projednalo a s c h v a l u j e :

- 195) Dodání nového bodu programu
- 196) Opravu chodníků v ulici pod KD
- 197) Opravu autobusové čekárny v Kozojedech
- 198) Přidělení většího obecního bytu 2+1 panu Antonínu Kobzovi, Kozojedy 2
- 199) Přidělení obecního bytu 1+1 sl. Veronice Kotasové, Kozojedy 144
- 200) Prodej obecních bytů podle zákona o prodeji bytů
- 201) Příspěvek na nákup radiostanice pro hasiče
- 202) Pověření starosty k převzetí listinných akcií Vodárenské a kanalizační a.s.
- 203) Podání návrhu na nařízení exekuce a podání žaloby na zbylé dlužné nájemné na bývalého nájemníka v obecní bytovce.
- 204) Navržením kupní ceny 2,- Kč/m² pozemku, které nabízí obci k odprodeji pan Bajt, Žamberk.
- 205) Uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene se Západočeskou energetikou a.s., Guldenerova ul.19, Plzeň. Zřízení věcného břemene bude úplatné za cenu 1.000,- Kč a smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou. Věcné břemeno bude v rozsahu na

- obecním pozemku č.3672/8 v délce 1,6 m a šířce 2 m a na pozemku 3671/6 v délce 6 m a šířce 2 m. Oba pozemky Obce Kozojedy a jsou v k.ú. Kozojedy u Kralovic.
- 206) Nákup programu firmy Geo Data s.r.o.-Misys v ceně 16.000,- Kč bez DPH.
- 207) Vypracování projektu na opravu chodníků před OÚ.

Zastupitelstvo obce projednalo a bere na vědomí:

- 208) Hospodaření obce za I. pololetí 2005
- 209) Hospodaření v obecních lesích za I. pololetí 2005
- 210) Žádosti o přidělení bytu sl. Renáty Galovičové, Kozojedy a sl. Hany Veselé, Lednice

Zastupitelstvo obce projednalo a ukládá starostovi:

- 211) Zjistit možnosti zřízení přechodů pro chodce přes hlavní komunikaci v Kozojedech a zajistit výměnu dopravní značky "Pozor děti" na příjezdové komunikaci k základní škole.

Veřejné zasedání Zastupitelstva obce Kozojedy 16. 11. 2005

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje:

- 212) Úpravu rozpočtu na rok 2005.
- 213) Návrh rozpočtového provizoria na leden-březen 2006.
- 214) Prodej obecních bytů za 80 % odhadní ceny nájemníkům bytů a vyčlenění jednotlivých bytových jednotek .
- 215) Navržený Volební řád pro volbu členů školské rady a jmenuje dva zástupce zřizovatele jako členy školské rady, a to paní Příbylovou Dagmar a paní Rodkovou Vladimíru.
- 216) Rozdělení hospodářského výsledku z hlavní činnosti ZŠ a MŠ Kozojedy ve výši 2.659,60 Kč. Tato částka byla použita na úhradu ztráty z minulých let.
- 217) Nákup kadeřnického stolku a lavičky pro MŠ ve výši 3.180,-Kč jako příspěvek na vánoční nadílku.
- 218) Příspěvek Českému rybářskému svazu Kralovice ve výši 1.500,- Kč na činnost rybářského kroužku mládeže.
- 219) Návrhy smluv o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene s ČEZ Distribuce a.s.
Jedná se o čtyři smlouvy, věcné břemeno bude úplatné, za jedno věcné břemeno bude uhrazena na účet částka 500,- Kč. Věcné břemeno se týká parcel, přes které bude veden zemní kabel NN nebo vedeno venkovní vedení NN.
p.č. 216/2, ostatní plocha, k.ú.Borek u Kozojed, délka břemena 15m, šířka 0,5m
p.č. 42/1, zeměd. půda, k.ú.Borek u Kozojed, délka břemena 3m, šířka 0,5m
p.č. 222/2, ostatní plocha, k.ú.Borek u Kozojed, délka břemena 32m, šířka 0,5m
p.č. 216/1, ostatní plocha, k.ú.Borek u Kozojed, délka břemena 107m, šířka 0,5m
- 220) Novou smlouvu s firmou EKOKOM a.s. o zajištění zpětného odběru a recyklaci odpadů z obalů.

Zastupitelstvo obce projednalo a bere na vědomí:

- 221) Zprávu starosty o jednání s policií ČR o zřízení přechodu pro chodce v obci Kozojedy.
- 222) Žádost paní Aleny Plačkové, Kozojedy 50 o obecní byt.
- 223) Souhlas o urychlení ranního autobusového spoje Kralovice-Lednice-Obora-Plzeň.

Zastupitelstvo obce projednalo a ukládá starostovi:

- 224) Jednat s majiteli pozemků u KD směrem k místní komunikaci Kozojedy-Lednice o prodeji za cenu obvyklou za ostatní plochy. Pozemek by byl využit na stavbu víceúčelového hřiště.
- 225) Jednat s obecními hajnými o pozastavení těžby dřeva pro příští rok z důvodu nízkých cen vytěženého dřeva.

Na podzim zorganizoval Kulturní spolek Kozojedy:

02. 09. 2005 – zájezd do **Biskoupek**

22. 10. 2005 - „**Útržky ze života**“ - komedie v podání Spolku divadelních ochotníků v Radnicích

02. 12. 2005 – přednáška **RNDr. Štěpánky Mrázové, Ph.D.**

Plánované akce na příští rok

01. 01. 2006 – lampiónový průvod obcí, ohňostroj - odchod od školy v 18:00 hodin

27. 01. 2006 – výroční členská schůze – začátek 19:00 hodin

18. 02. 2006 – masopust Kozojedy

11. 03. 2006 – masopust Bohy

12. 08. 2006 – vodník, Podkrašovský mlýn

Vážení spoluobčané,

*nadešel krásný vánoční čas a kouzlo
Vánoc je všude kolem.*

*Vůně jehličí, světla svíček a cukroví, to
vše patří k Vánocům stejně jako sváteční
atmosféra a vlídné slovo.*

*Přejeme Vám nádherné Vánoce a mnoho
zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce*

Obecní úřad Kozojedy a Kulturní spolek Kozojedy

Noviny vycházejí od června 2002. Další číslo vyjde 1. 4. 2006

Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili. Budeme rádi, když do našich novin také přispějete.

Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7 nebo j.benesova@post.cz

Internetové stránky WWW.SWEB.CZ/OBECKOZOJEDY - oficiální stránky obce Kozojedy

WWW.VOLNY.CZ/KOZOJEDY - stránky kulturního spolku